

Pál apostol 5.: Az Úr a pogányok felé fordul
2023. július 9.

„Élt Cézareában egy Kornéliusz nevű férfi, az úgynevezett itáliai csapat századosa. Egész háza népével együtt kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez. Ő az egyik délután három óra tájban látomásban tisztán látta, hogy az Isten angyala bemegy hozzá, és megszólítja: Kornéliusz! Ő pedig rátekintett, és megrémülve kérdezte: Mi az, Uram? Erre az angyal ezt mondta neki: Imádságaid és alamizsnáid feljutottak az Isten elé, és ő emlékezik azokra. Most azért küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz azt a Simont, akit Péternek is hívnak.” *Apcsel 10:1-6.*

„Másnap, amíg ők úton voltak, és a városhoz közeledtek, Péter déltájban felment a ház tetejére imádkozni. Közben azonban megéhezett, és enni kívánt. Amíg az ételt készítették, révületbe esett, és látta, hogy az ég megnyílik, és leszáll valami nagy lepedőhöz hasonló, amely négy sarkánál fogva ereszkedett le a földre. Benne volt a föld mindenféle négy lábú és csúszómászó állata, és az ég mindenféle madara. Ekkor hang hallatszott: *Kelj fel, Péter, öld és egyél! Péter azonban így szólt: Semmiképpen sem, Uram, mert soha nem ettem semmi szentségtelent vagy tisztátalant. De másodszor is szólt hozzá a hang: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak!*” *Apcsel 10:9-15.*

„Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: *Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.*” *Apcsel 10:34-35.*

„Ha tehát ugyanazt az ajándékot adta nekik is az Isten, mint nekünk, akik hittünk az ÚR Jézus Krisztusban, akkor ki vagyok én, hogy akadályozzam Istent? *18*Amikor mindezt hallották, megnyugodtak, dicsőítették Istent, és így szóltak: *Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten, hogy megtérjenek és éljenek!*” *Apcsel 11:17-18.*

Kedves Gyerekek! Ahhoz, hogy Pál apostol történetében tovább haladjunk, kicsit ki kell térnünk egy fontos történetre, Kornéliusz megtérésére. Az Ige szerint Kornéliusz *„Egész háza népével együtt kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez.”* Az Úr szólt hozzá, hogy hívja meg a házába Péter apostolt Cézareába. Péter egy Simon nevű tímár házában, Joppében volt. Mielőtt a hozzá küldött szolgák elérték Joppét, Péternek egy látomása volt, ami fontos volt azért, hogy elfogadja, a pogányoknak (nem zsidóknak) is adatott az evangélium. A látomásban mindenféle tisztátalan állatot kellett megennie, amire ezt mondta az Úrnak: *„Semmiképpen sem, Uram, mert soha nem ettem semmi szentségtelent vagy tisztátalant. De másodszor is szólt hozzá a hang: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak!”* Péter ekkor még nem tudta, mi ennek a látomásnak a jelentése.

Péterhez megérkezett három szolga Kornéliustól, akiket vendégül látott, majd elindult velük Cézareába. Kornéliusz összehívta a rokonait és az ismerőseit, mire Péter megérkezett. A százados szívében ott volt a vágy, hogy jobban megismerje az Urat. Többek közt ezt mondta Péternek: *„Most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr.”*

Péter ekkor értette meg igazán, hogy mit jelentett a látomása: a zsidók nem érintkeztek a pogányokkal, és Péter is azt gondolta, hogy az evangélium csak a zsidóknak adatott. Így fordult a hallgatóságához: *„Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.”* Így hirdette Kornéliusnak és a házanépének Jézus Krisztus halálát, feltámadását, és a bűnbocsánat lehetőségét: *„És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírása élőknek és holtaknak. Róla tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.”* Itt láthatjuk az Újszövetségben először, hogy a *„pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka.”*, és hogy egy zsidóból lett keresztyén (Péter) pogányokat merít be.

Mikor Péter Jeruzsálembé érkezett, akkor a gyülekezet tagjai nagyon felháborodtak: *„Körülméletlenül emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.”* Péter ekkor részletesen elmondta az eseményeket: a látomást, a Kornéliusnál tett látogatást. Meggyőzte a gyülekezet tagjait arról, hogy Isten a pogányok felé kitérte az üdvösség lehetőségét. *„Ha tehát ugyanazt az ajándékot adta nekik is az Isten, mint nekünk, akik hittünk az ÚR Jézus Krisztusban, akkor ki vagyok én, hogy akadályozzam Istent? Amikor mindezt hallották, megnyugodtak, dicsőítették Istent, és így szóltak: Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten, hogy megtérjenek és éljenek!”*

Isten terve az volt a zsidó néppel, hogy Vele kapcsolatba kerülve az áldását közvetítsék a pogányok felé. Elküldte hozzájuk a Fiát, akit elfogtak és keresztre feszítettek. Isten türelmes volt, mivel a könyv első hét részében azt láthatjuk, hogy többször, újra és újra szól a zsidókhöz: ismerjék fel, hogy Jézus Krisztus a Messiás. A többség viszont ezt továbbra is elvetette. Istvánt, aki nyíltan beszélt erről, szintén megölték, és onnantól kezdve látható, hogy az Úr közvetlenül a pogányokhoz is szól. Erre az Atya itt Pétert, az Úr Jézushoz legközelebb álló tanítványt használja fel, és ennek az eseménynek fontos szerepe van abban, hogy a pogányok is meghallják az evangélium örömeit.

A következő szolgálatokban láthatjuk majd, hogy a „pogányok apostola”, Pál három ún. missziói útján miként hirdeti az igét, és hogy alakulnak meg az első gyülekezetek.

Kedves Gyerekek! Az Úr azt szeretné, hogy mi is – Kornéliushoz hasonlóan – meghalljuk ezt az örömeit, és amikor szól az Ige mi is ezt mondhatjuk: *„Most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr.”*

Így áldja meg az Úr az Ige olvasását és hallgatását!

2023. július 9.